

Udskriftsdato: 22. december 2025

2018/1 LSF 117 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af lov om indsamling m.v. og lov om fonde og visse foreninger (Indsamlinger blandt juridiske personer, testamentariske dispositioner m.v.)

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: Justitsmin., j.nr. 2018-709-0138

Forslag

til

Lov om ændring af lov om indsamling m.v. og lov om fonde og visse foreninger

(Indsamlinger blandt juridiske personer, testamentariske dispositioner m.v.)

§ 1

I lov nr. 511 af 26. maj 2014 om indsamling m.v. foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »bekendte eller til«: »fysiske eller juridiske«.

2. § 2, stk. 1, nr. 4, ophæves.

Nr. 5 og 6 bliver herefter nr. 4 og 5.

3. I § 2, stk. 2, ændres »stk. 1, nr. 5,« til: »stk. 1, nr. 4,«.

4. Overskriften til kapitel 2 affattes således:

»Kapitel 2

Tilladelseskrav m.v.«.

5. § 3, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»En indsamling kan først iværksættes, når Indsamlingsnævnet har givet tilladelse til indsamlingen, jf. dog § 4, stk. 1. Ved ansøgning om tilladelse til en indsamling skal formålet med indsamlingen anføres.

Stk. 2. Indsamlingsnævnets tilladelse til en indsamling efter stk. 1 har gyldighed i et år, medmindre det fremgår af tilladelsen, at tilladelsen er afgrænset til en kortere periode.

Stk. 3. Indehaveren af en indsamlingsplatform skal sikre, at Indsamlingsnævnet har givet tilladelse efter stk. 1 til en indsamling, der oprettes på indsamlingsplatformen, eller at den organisation, der foretager indsamlingen, er omfattet af § 4, stk. 1.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

6. I § 4, stk. 1, ændres »anmeldelse« til: »tilladelse«.

7. I § 5, stk. 1, indsættes efter »jf. dog stk. 2«: »og 3«.

8. I § 5 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Der kan foretages indsamling ved telefonisk henvendelse blandt juridiske personer, når der er givet tilladelse til indsamlingen, jf. § 3, stk. 1, eller organisationen er omfattet af § 4, stk. 1.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

9. I § 10, stk. 1, 1. pkt., ændres »anmeldte indsamlinger« til: »godkendte indsamlinger«, i § 10, stk. 2, ændres »anmeldelsen« til: »ansøgningen«, og i § 10, stk. 3, nr. 2, ændres »anmeldelsen og« til: »ansøgningen,«.

10. § 10, stk. 3, nr. 1, affattes således:

»1) tilladelse til at foretage indsamlinger«.

11. I § 10, stk. 3, nr. 3, ændres »jf. § 8.« til: »jf. § 8, og«.

12. I § 10, stk. 3, indsættes som nr. 4:

»4) ændring af navnet på en indsamling eller angivelse af et andet navn på den indsamler, der står bag indsamlingen, hvis navnet giver anledning til forveksling med en eksisterende indsamling.«

13. I § 12 og § 15, stk. 1, 2. pkt., ændres »anmeldelse« til: »ansøgning«.

14. I § 14, stk. 1, nr. 1, ændres »anmeldelse« til: »ansøgning om tilladelse til«, og i § 14, stk. 2, 1. og 2. pkt., ændres »stk. 1, nr. 3-7,« til: »stk. 1, nr. 1 og 3-7,«.

15. I § 15 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Justitsministeren kan endvidere fastsætte regler om, at ansøgning om tilladelse til at foretage indsamling skal indgives ved anvendelse af den digitale løsning, som Civilstyrelsen stiller til rådighed (digital selvbetjening).«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

16. I § 16, stk. 1, ændres »§ 3, stk. 1,« til: »§ 3, stk. 1 og 3,«.

§ 2

I lov om fonde og visse foreninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 938 af 20. september 2012, som ændret ved § 3 i lov nr. 634 af 12. juni 2013, § 3 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, lov nr. 734 af 25. juni 2014 og § 12 i lov nr. 262 af 17. marts 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »herfor,«: »og«.

2. § 9, stk. 1, nr. 2, ophæves.

Nr. 3 bliver herefter nr. 2.

3. § 9, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. En fonds bestyrelse beslutter, om aktiver, som senere tilfalder fonden som arv eller gave, eller hvad der træder i stedet herfor, skal anvendes til uddeling eller henlægges til fondens formue, medmindre arvelader eller gave giver har truffet bestemmelse herom. Beslutning herom skal være truffet senest ved regnskabsaflæggelsen. Er beslutningen ikke truffet inden dette tidspunkt, henlægges arven eller gaven til fondens formue. I øvrigt finder § 29, stk. 1, tilsvarende anvendelse.«

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. februar 2019, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 1, nr. 15.

Stk. 3. Lovens § 1, nr. 5, finder ikke anvendelse på sager, hvor anmeldelsen er indgivet til Indsamlingsnævnet før lovens ikrafttræden. For sådanne sager finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 4. Lovens § 2 finder ikke anvendelse på aktiver, som fonden har modtaget i gave før lovens ikrafttræden eller har arvet fra en arvelader, der er afgået ved døden før lovens ikrafttræden. For sådanne aktiver finder de hidtil gældende regler anvendelse.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Ophævelse af den generelle undtagelse for indsamlinger foretaget blandt juridiske personer

2.1.1. Gældende ret

2.1.2. Justitsministeriets overvejelser

2.1.3. Lovforslagets udformning

2.2. Overgang fra anmeldelsesordning til tilladelsesordning

2.2.1. Gældende ret

2.2.2. Justitsministeriets overvejelser

2.2.3. Lovforslagets udformning

2.3. Tidsbegrænsning af almindelige indsamlinger

2.3.1. Gældende ret

2.3.2. Justitsministeriets overvejelser

2.3.3. Lovforslagets udformning

2.4. Pligt for indehaveren af en indsamlingsplatform til at sikre, at der foreligger tilladelse fra Indsamlingsnævnet

2.4.1. Gældende ret

2.4.2. Justitsministeriets overvejelser

2.4.3. Lovforslagets udformning

2.5. Ændring af navnet på indsamlingen ved risiko for forveksling

2.5.1. Gældende ret

2.5.2. Justitsministeriets overvejelser

2.5.3. Lovforslagets udformning

2.6. Indførelse af obligatorisk digital selvbetjening ved ansøgning om tilladelse til at foretage indsamling

2.6.1. Gældende ret

2.6.2. Justitsministeriets overvejelser

2.6.3. Lovforslagets udformning

2.7. Ændring af reglerne for fondes adgang til uddeling af arv og gave

2.7.1. Gældende ret

2.7.2. Justitsministeriets overvejelser

2.7.3. Lovforslagets udformning

- 3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige**
- 4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.**
- 5. Administrative konsekvenser for borgerne**
- 6. Miljømæssige konsekvenser**
- 7. Forholdet til EU-retten**
- 8. Hørte myndigheder og organisationer mv.**
- 9. Sammenfattende skema**

1. Indledning

Lovforslaget indeholder forslag til ændringer i lov om indsamling m.v. med henblik på at skabe større sikkerhed for, at indsamlede midler går til det tiltænkte formål. Samtidig indeholder lovforslaget ændringer i lov om fonde og visse foreninger, så ikke-erhvervsdrivende fonde får mulighed for at bestemme, om arv og gave, som fonden modtager, skal anvendes til uddeling i overensstemmelse med fondens formål eller skal henlægges til fondens formue.

Lovforslaget har for det første til formål at styrke kontrollen med indsamlinger med henblik på at sikre, at indsamlede midler anvendes til det angivne formål.

Baggrunden for forslaget er blandt andet en række sager i foråret 2017 om indsamlere, der spekulerede i, at indsamlinger foretaget blandt juridiske personer ikke er omfattet af indsamlingsloven, og at sådanne indsamlinger derfor ikke skal anmeldes til Indsamlingsnævnet, følge reglerne om god indsamlingsskik og offentliggøre regnskabet for indsamlingen.

Herudover afgav Indsamlingsnævnet, der fører tilsyn med, at indsamlinger foretages i overensstemmelse med indsamlingsloven, i september 2017 en evaluering af loven med en række forslag til ændringer af loven.

Det foreslås i lyset heraf at ophæve den generelle undtagelse for indsamlinger foretaget blandt juridiske personer, således at sådanne indsamlinger fremover vil blive omfattet af loven, idet undtagelsen vedrørende private indsamlinger samtidig foreslås udvidet til at omfatte indsamlinger foretaget såvel blandt fysiske som juridiske personer, der har særlig tilknytning til indsamlingsformålet. Samtidig foreslås det, at indsamlere og almennyttige organisationer mv., der allerede er omfattet af indsamlingslovens regler, herunder af Indsamlingsnævnets tilsyn og kontrol, fortsat kan foretage indsamling ved telefonisk henvendelse blandt juridiske personer.

Med henblik på i højere grad at sikre, at alle indsamlinger registreres hos Indsamlingsnævnet og dermed undergives nævnets tilsyn og kontrol, foreslås det, at den gældende anmeldelsesordning ændres til en til-ladelsesordning. Derudover foreslås det at pålægge indehavere af såkaldte indsamlingsplatforme at sikre,

at Indsamlingsnævnet har givet tilladelse til en indsamling, der oprettes på den pågældende platform, eller at den organisation, der foretager indsamlingen, har godkendelse til at samle ind uden tilladelse.

Endelig foreslås det, at Indsamlingsnævnet skal kunne pålægge en indsamler at ændre navnet på sin indsamling eller angive et andet navn på den indsamler, der står bag indsamlingen, hvis navnet giver anledning til forveksling med en allerede eksisterende indsamling.

En række af de forslag, som fremgår af Indsamlingsnævnets evaluering, vil blive udmøntet ved bekendtgørelse.

Lovforslaget har for det andet til formål at give en fonds bestyrelse valgfrihed til at bestemme, om arv og gave, der tilfalder fonden, skal anvendes til uddeling eller indgå i fondens formue, medmindre arvelader eller gavegiver udtrykkeligt har bestemt, hvordan arven eller gaven skal anvendes.

Efter de gældende regler må en fonds bestyrelse kun med fondsmyndighedens samtykke uddele aktiver, der tilfalder fonden som arv eller gave, medmindre arvelader eller gavegiver har bestemt, at aktiverne skal anvendes til uddeling. Efter administrativ praksis giver fondsmyndigheden normalt ikke samtykke i de tilfælde, hvor fondsbestyrelsen løbende ønsker at uddele eksempelvis arv.

Det foreslås derfor, at en fonds bestyrelse får mulighed for at vælge, om sådanne midler skal uddeles eller henlægges til fondens formue, medmindre arvelader eller gavegiver har bestemt, hvordan arven eller gaven skal anvendes.

Forslaget skal ses i lyset af, at flere velgørende fonde i dag har betydelige arvemidler bundet i kapitalen, som de ikke kan bruge på fondens velgørende formål, fordi arvelader ikke har angivet i testamentet, at midlerne skulle anvendes til uddeling. Ifølge flere velgørende fonde er de fleste arveladere (og deres professionelle rådgivere) angiveligt ikke opmærksomme på den nugældende regel, der umiddelbart forhindrer fondene i at uddele arv, hvis arvelader ikke har angivet i testamentet, at arven skal anvendes til uddeling.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Ophævelse af den generelle undtagelse for indsamlinger foretaget blandt juridiske personer

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. Efter indsamplingslovens § 1, stk. 1, gælder loven for indsamlinger, hvorved forstås enhver form for opfordring til at yde bidrag til et forud angivet formål. Loven indeholder imidlertid i § 2, stk. 1, en række undtagelser hertil. Det følger således af lovens § 2, stk. 1, nr. 4, at loven ikke finder anvendelse for indsamlinger foretaget blandt juridiske personer. Det fremgår af side 81 i betænkning nr. 1532/2012 om indsamlinger (herefter betænkningen), der ligger til grund for loven, at Udvalget om revision af reglerne om offentlige indsamlinger (herefter udvalget) fandt, at det ville medføre et for bredt anvendelsesområde for indsamplingsloven, hvis indsamlinger foretaget blandt juridiske personer blev omfattet af loven.

Det blev som begrundelse for ikke at udvide loven til også at omfatte indsamlinger foretaget blandt

juridiske personer bl.a. fremhævet, at en sådan regel ville betyde, at eksempelvis en lokal idrætsforenings henvendelse til en virksomhed vedrørende støtte eller et sponsorat ville blive omfattet af loven.

2.1.1.2. Efter indsamplingslovens § 2, stk. 1, nr. 1, er private indsamlinger ikke omfattet af loven. Ved private indsamlinger forstås indsamlinger, hvor opfordringen rettes til indsamlerens bekendte eller til personer, som har særlig tilknytning til indsamplingsformålet. Det fremgår af betænkningens side 78, at der må foretages en samlet vurdering af, om der foreligger en sådan særlig tilknytning til indsamplingsformålet.

Eksempelvis vil der ved en indsamling foretaget af en forening blandt foreningens medlemmer til fordel for foreningens formål være en sådan særlig tilknytning til indsamplingsformålet, at indsamlingen som udgangspunkt må anses som privat, jf. betænkningens side 78 og bemærkningerne til loven, jf. Folketingsstidende 2013-14, A, L 142 som fremsat, side 12, pkt. 4.3.1.2.

Indsamlinger foretaget inden for et begrænset lokalt område vil som udgangspunkt ligeledes opfylde kravet om en særlig tilknytning til indsamplingsformålet og vil dermed blive betragtet som private indsamlinger. Hvis der således er tale om en indsamling til et formål, som må formodes at have bred tilslutning i lokalbefolkningen inden for det pågældende område, vil en indsamling foretaget blandt beboerne inden for området blive anset som en privat indsamling, der ikke er omfattet af loven. Det kan f.eks. være tilfældet ved en indsamling i et lokalområde til støtte for den lokale sportsklub, et lokalt forsamlingshus mv.

Undtagelsen vedrørende private indsamlinger omfatter efter Justitsministeriets opfattelse ikke private indsamlinger blandt juridiske personer.

2.1.1.3. Efter indsamplingslovens § 3, stk. 1, skal en indsamling anmeldes til Indsamplingsnævnet, inden indsamlingen iværksættes, jf. dog § 4, stk. 1. Efter § 4, stk. 1, kan organisationer, der er godkendt af skatteministeren som berettiget til at modtage gaver, som kan fradrages ved indkomstopgørelsen, foretage indsamlinger uden anmeldelse, hvis organisationen indsender en række oplysninger samt årsregnskab til Indsamplingsnævnet. Det drejer sig om organisationer godkendt efter ligningslovens § 8 A eller § 12, stk. 3, om bl.a. almenvelgørende og almennyttige foreninger og religiøse samfund.

2.1.1.4. Indsamplingsloven indeholder i § 5, stk. 1, et generelt forbud mod husindsamling. Ved en husindsamling forstås traditionelle dør-til-dør-indsamlinger, som er kendetegnet ved, at befolkningen opsøges personligt på deres private bopæl med opfordring til at yde bidrag til et givent formål. Telefoniske henvendelser med opfordring til at yde bidrag er ligeledes omfattet af forbuddet, uanset om opringningen sker, mens personen er på sin bopæl eller et andet sted.

Forbuddet mod husindsamling har til formål at beskytte befolkningen mod de gener, der kan være forbundet med at blive opsøgt i sit hjem eller pr. telefon med opfordringer til at yde bidrag til forskellige formål.

Indsamplingsnævnet kan imidlertid efter § 5, stk. 2, efter ansøgning meddele tilladelse for 3 år ad gangen til foretagelse af én årlig landsdækkende eller geografisk afgrænset husindsamling eller én enkeltstående husindsamling, som iværksættes på baggrund af en særlig begivenhed. Det er efter stk. 2 en betingelse, at ansøgeren er omfattet af § 4, stk. 1, hvorefter organisationer, der er godkendt af skatteministeren som

berettiget til at modtage gaver, som kan fradrages ved indkomstopgørelsen, kan foretage indsamlinger uden anmeldelse og efterfølgende indsendelse af regnskab til Indsamlingsnævnet. Det drejer sig om organisationer godkendt efter ligningslovens § 8 A eller § 12, stk. 3, om bl.a. almenvelgørende og almennyttige foreninger og religiøse samfund.

Derudover er det en betingelse for at få tilladelse til at foretage husindsamling, at organisationen kan sandsynliggøre, at der ved indsamlingen indbringes et godt indsamlingsresultat, og at organisationen har den fornødne folkelige forankring.

2.1.2. Justitsministeriets overvejelser

2.1.2.1. Der har i foråret 2017 været en række sager i medierne om, at nogle indsamlere spekulerer i, at indsamlinger foretaget blandt juridiske personer ikke er omfattet af indsamlingsloven. Det indebærer bl.a., at sådanne indsamlinger ikke er underlagt Indsamlingsnævnets tilsyn og kontrol, samt at der ikke stilles krav om anmeldelse eller indsendelse af regnskab for indsamlingen. I de konkrete eksempler, der har været fremme i medierne, er de indsamlede midler blevet anvendt af indsamlerne selv.

Derudover har Indsamlingsnævnet i sin evaluering peget på, at der i praksis har vist sig et markant behov for at udvide lovens anvendelsesområde til også at omfatte indsamlinger foretaget blandt juridiske personer.

Det bør efter Justitsministeriets opfattelse ikke være muligt at spekulere i, at indsamlinger blandt juridiske personer ikke er undergivet Indsamlingsnævnets kontrol. Juridiske personer bør i samme omfang som andre have sikkerhed for, at deres bidrag anvendes i overensstemmelse med det formål, der er angivet for indsamlingen. Indsamlingslovens regler om anmeldelse, regnskabsaflæggelse, reglerne om god skik mv. bør derfor også gælde for indsamlinger foretaget blandt juridiske personer.

Justitsministeriet finder på den baggrund, at undtagelsen af indsamlinger foretaget blandt juridiske personer bør ophæves.

2.1.2.2. Indsamlingsnævnet har peget på, at det ved en eventuel ophævelse af den generelle undtagelse af indsamlinger foretaget blandt juridiske personer bør overvejes, om sponsorater til f.eks. sportsklubber og lignende fortsat bør undtages fra lovens anvendelsesområde.

I det omfang en opfordring til at yde bidrag rettes til personer, som har særlig tilknytning til indsamlingsformålet, vil der som anført ovenfor være tale om en privat indsamling, som er undtaget fra lovens anvendelsesområde efter lovens § 2, stk. 1, nr. 1. Dette gælder f.eks. en indsamling i et lokalområde til støtte for en lokal idrætsforening.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at de hensyn, der ligger til grund for at undtage private indsamlinger blandt fysiske personer, ligeledes gør sig gældende ved private indsamlinger blandt juridiske personer, og at indsamlinger af denne karakter ikke bør være underlagt reglerne i indsamlingsloven.

Justitsministeriet finder på den baggrund, at der i lyset af forslaget om at ophæve undtagelsen for juridiske personer er behov for at udvide undtagelsen vedrørende private indsamlinger til også at omfatte private indsamlinger blandt juridiske personer.

2.1.2.3. Forslaget om at ophæve undtagelsen for indsamlinger foretaget blandt juridiske personer indebærer, at en indsamling foretaget blandt juridiske personer fremover ligeledes kræver tilladelse fra Indsamlingsnævnet efter lovens § 3, stk. 1, medmindre der er tale om en organisation omfattet af lovens § 4, stk. 1, om almenvelgørende og almennyttige foreninger og religiøse samfund, der kan foretage indsamling uden anmeldelse. Derudover vil forbuddet mod husindsamlinger – modsat tidligere – ligeledes gælde, hvis husindsamlingen foretages blandt juridiske personer.

Formålet med forbuddet mod husindsamling er imidlertid at beskytte befolkningen mod de gener, der kan være forbundet med at blive opsøgt i sit hjem eller pr. telefon med opfordringer til at yde bidrag til forskellige formål. Der foreligger således efter Justitsministeriets opfattelse ikke særlige hensyn, der begrunder, at der ikke bør kunne foretages indsamling ved telefonisk henvendelse blandt juridiske personer. Hertil kommer, at forslaget om at ophæve den generelle undtagelse for indsamlinger foretaget blandt juridiske personer, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 2, sikrer, at der ikke kan samles ind blandt juridiske personer uden tilladelse fra Indsamlingsnævnet efter lovens § 3, stk. 1, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 5, eller at organisationen er omfattet af lovens § 4, stk. 1.

Det er således Justitsministeriets vurdering, at hensynet bag forbuddet mod husindsamling særligt er rettet mod fysiske personer og ikke kan begrunde et generelt forbud mod husindsamling blandt juridiske personer foretaget af indsamlere og almenvelgørende organisationer mv., der allerede er omfattet af indsamlingslovens regler, herunder af Indsamlingsnævnets tilsyn og kontrol. Disse indsamlere og organisationer bør således efter Justitsministeriets opfattelse fortsat kunne foretage indsamling ved telefonisk henvendelse blandt juridiske personer.

2.1.3. Lovforslagets udformning

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 1, at udvide indsamlingslovens § 2, stk. 1, nr. 1, om private indsamlinger, således at private indsamlinger fremover skal forstås som indsamlinger, hvor opfordringen rettes til indsamlerens bekendte eller til fysiske eller juridiske personer, som har særlig tilknytning til indsamlingsformålet.

Derudover foreslås det i lovforslagets § 1, nr. 2, at indsamlingslovens § 2, stk. 1, nr. 4, ophæves. Forslaget indebærer, at indsamlinger foretaget blandt juridiske personer vil blive omfattet af loven.

Endelig foreslås det i lovforslagets § 1, nr. 8, at indsamlinger, der har fået tilladelse efter lovens § 3, stk. 1, og organisationer omfattet af § 4, stk. 1, – uanset forbuddet mod husindsamling – kan foretage indsamling ved telefonisk henvendelse blandt juridiske personer.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 1, 2 og 8, og bemærkningerne hertil.

2.2. Overgang fra anmeldelsesordning til tilladelsesordning

2.2.1. Gældende ret

Indsamlingsloven bygger i dag på en anmeldelsesordning. Efter indsamlingslovens § 3, stk. 1, skal en indsamling således anmeldes til Indsamlingsnævnet, før den iværksættes. Af § 2, stk. 1, i bekendtgørelse

nr. 820 af 27. juni 2014 om indsamling m.v. (indsamlingsbekendtgørelsen) fremgår det nærmere, at en anmeldelse om indsamling skal indgives skriftligt eller elektronisk til Indsamlingsnævnet senest to uger før iværksættelse af indsamlingen. Manglende anmeldelse af en indsamling kan straffes med bøde, jf. indsamlingslovens § 16, stk. 1.

Anmeldelsesordningen blev indført i 1972 og erstattede den hidtil eksisterende ordning, hvorefter Justitsministeriet meddelte tilladelse til indsamlinger. Formålet med ændringen var at gennemføre en friere adgang til at iværksætte offentlige indsamlinger, idet man fandt det rimeligt at overlade det til befolkningen selv at afgøre, hvilke formål der fortjener støtte, så længe indsamlingen afholdes til et lovligt formål, jf. Folketingstidende 1970-71, tillæg A II, spalte 2408.

Udvalget fandt i forbindelse med udarbejdelse af betænkningen bag indsamlingsloven fra 2014, at de hensyn, der lå til grund for den gældende anmeldelsesordning, talte for, at den i alt væsentligt videreførtes, jf. side 82 i betænkningen.

Indsamlingsnævnet skønner imidlertid, at det alene er 20-25 pct. af de offentlige indsamlinger, der i dag bliver anmeldt.

2.2.2. Justitsministeriets overvejelser

2.2.2.1. Indsamlingsnævnet har i sin evaluering peget på, at det vil være væsentligt nemmere for mange indsamlere at forstå, hvis anmeldelsesordningen ændres til en tilladelsesordning, således at en indsamling først kan iværksættes, når der foreligger en tilladelse fra Indsamlingsnævnet. Derudover vil en sådan ændring efter nævnets opfattelse medføre større ensartethed på indsamlingsområdet, idet Indsamlingsnævnets tilladelse i dag også er nødvendig for at iværksætte en hus- eller gadeindsamling, ligesom det kræver Indsamlingsnævnets tilladelse at foretage ændringer af indsamlingens formål.

2.2.2.2. Den gældende anmeldelsesordning har store ligheder med en tilladelsesordning, idet en indsamling i dag skal anmeldes senest to uger før, den iværksættes. Endvidere foretager Indsamlingsnævnet allerede i dag en egentlig sagsbehandling i forbindelse med en anmeldelse, idet nævnet indhenter yderligere eller manglende oplysninger, anerkender indsamlingen ved at opføre den på nævnets hjemmeside og sender et anerkendelsesbrev til indsamleren. Idet det forudsættes, at Indsamlingsnævnet kan foretage sagsbehandlingen inden for to uger fra modtagelsen af en ansøgning om tilladelse, vil det ikke medføre nogen ulemper for indsamlerne, at ordningen ændres til en tilladelsesordning, uanset at det forventes, at langt flere indsamlere vil søge om tilladelse, end det i dag er tilfældet med hensyn til anmeldelser.

2.2.2.3. Som anført i pkt. 2.2.1 ovenfor har Indsamlingsnævnet oplyst, at det alene er 20-25 pct. af de indsamlinger, der efter indsamlingsloven skal anmeldes til nævnet, der bliver det. Det betyder, at borgerne ikke i tilstrækkelig grad har sikkerhed for, at de indsamlede midler bliver brugt til det formål, der er angivet for indsamlingen.

Det er Justitsministeriets vurdering, at en ændring af anmeldelsesordningen til en tilladelsesordning må forventes at medvirke til, at flere indsamlere bliver opmærksomme på, at der skal indhentes en tilladelse, før en indsamling iværksættes.

Indsamling foretaget uden tilladelse bør efter Justitsministeriets opfattelse – ligesom indsamling foretaget uden anmeldelse – kunne straffes med bøde.

2.2.3. Lovforslagets udformning

Med lovforslagets § 1, nr. 4 og 5, foreslås det, at anmeldelsespligten i indsamlingslovens § 3, stk. 1, ændres til et krav om tilladelse. Det vil medføre, at enhver indsamling omfattet af loven først kan iværksættes, når Indsamlingsnævnet har givet tilladelse hertil.

Det foreslås endvidere, at en overtrædelse af kravet om forudgående tilladelse fra Indsamlingsnævnet sanktioneres med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, jf. lovforslagets § 1, nr. 16.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 4, 5 og 16, og bemærkningerne hertil.

2.3. Tidsbegrænsning af almindelige indsamlinger

2.3.1. Gældende ret

Det følger af § 2, stk. 2, nr. 2, i indsamlingsbekendtgørelsen, at det i forbindelse med en anmeldelse af en indsamling bl.a. skal oplyses, i hvilket tidsrum indsamlingen foretages.

Efter Indsamlingsnævnets praksis kan en indsamling alene anmeldes med en varighed på op til et år. Baggrunden herfor er, at regnskabet for en indsamling hermed offentliggøres inden for rimelig tid, således at bidragsyderne får mulighed for at se, hvad de indsamlede midler er brugt til. Hvis indsamlingen fortsætter herudover, skal der ske fornyet anmeldelse til Indsamlingsnævnet, uanset om der er tale om en indsamling til samme formål.

2.3.2. Justitsministeriets overvejelser

Det er Justitsministeriets opfattelse, at det vil bidrage til en klarere retstilstand, hvis indsamlingsloven afspejler Indsamlingsnævnets praksis, og det således fremgår udtrykkeligt af loven, at en tilladelse til en indsamling kun gælder op til et år.

Det forudsættes, at det fremadrettet vil blive anført direkte i Indsamlingsnævnets tilladelse, i hvor lang tid tilladelsen er gyldig.

2.3.3. Lovforslagets udformning

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 5, at der indføres en ny bestemmelse i lovens § 3, stk. 2, om, at en tilladelse til indsamling efter stk. 1 har gyldighed i et år, medmindre det fremgår af tilladelsen, at den har gyldighed i kortere tid.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 5, og bemærkningerne hertil.

2.4. Pligt for indehaveren af en indsamlingsplatform til at sikre, at der foreligger tilladelse fra Indsamlingsnævnet

2.4.1. Gældende ret

2.4.1.1. Ved indgivelse af en anmeldelse om indsamling efter indsamlingslovens § 3, stk. 1, skal det bl.a. oplyses, på hvilken måde indsamlingen foretages, jf. indsamlingsbekendtgørelsens § 2, stk. 2, nr. 4.

Organisationer, der er godkendt af skatteministeren som berettiget til at modtage gaver, som kan fradrages ved indkomstopgørelsen, kan efter indsamlingslovens § 4, stk. 1, foretage indsamlinger uden anmeldelse og efterfølgende indsendelse af regnskab til Indsamlingsnævnet, hvis organisationen har indsendt en række oplysninger til Indsamlingsnævnet. Det drejer sig om organisationer godkendt efter ligningslovens § 8 A eller § 12, stk. 3, om bl.a. almenvelgørende og almennyttige foreninger og religiøse samfund.

Organisationen skal efter indsamlingslovens § 4, stk. 1, nr. 2, bl.a. oplyse Indsamlingsnævnet om, på hvilken måde organisationen foretager indsamlinger.

2.4.1.2. En stor del af indsamlinger foregår i dag via internettet, herunder på såkaldte indsamlingsplatforme, hvorved forstås internetbaserede platforme, som – eventuelt mod betaling – faciliterer indsamlinger. Hvis en indsamling foretages via en indsamlingsplatform, skal dette anføres i forbindelse med anmeldelsen, jf. indsamlingsbekendtgørelsens § 2, stk. 2, nr. 4, eller ved organisationens indsendelse af oplysninger til Indsamlingsnævnet, jf. indsamlingslovens § 4, stk. 1, nr. 2.

2.4.1.3. Efter indsamlingslovens § 10, stk. 1, fører Indsamlingsnævnet tilsyn med, at indsamlinger foretages i overensstemmelse med loven. Nævnet fører endvidere tilsyn med, at indsamlede midler anvendes i overensstemmelse med det formål, der er angivet i anmeldelsen, og at formålet er lovligt, jf. lovens § 10, stk. 2. Hvis Indsamlingsnævnet får mistanke om, at indsamlede midler går til et ulovligt formål, vil nævnet skulle anmelde forholdet til politiet.

Organisationer omfattet af § 4, stk. 1, har pligt til at meddele Indsamlingsnævnet, hvis skatteministerens godkendelse bortfalder, eller hvis der sker ændringer i de forhold, som der er indsendt oplysninger om til Indsamlingsnævnet, jf. stk. 2.

Nævnet fører en offentligt tilgængelig fortegnelse over bl.a. anmeldte indsamlinger, jf. § 3, stk. 1, og de organisationer, der er omfattet af § 4, stk. 1. Det fremgår bl.a. af fortegnelsen, på hvilken måde der foretages indsamling, herunder om det sker via en indsamlingsplatform.

2.4.1.4. Efter indsamlingslovens § 16, stk. 1, straffes manglende anmeldelse af en indsamling med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. En indsamlingsplatform kan derfor i dag efter omstændighederne ifalde et ansvar for medvirken efter straffelovens § 23, hvis indsamlingsplatformen faciliterer indsamlinger, som ikke er anmeldt til Indsamlingsnævnet.

2.4.2. Justitsministeriets overvejelser

2.4.2.1. Indsamlingsnævnet har i sin evaluering oplyst, at nævnet modtager mange henvendelser fra

indsamlere, som er i tvivl om, hvorvidt deres internetindsamling skal anmeldes til nævnet. Indsamlingsnævnet har i evalueringen gjort opmærksom på, at nævnet er bekendt med, at der på flere indsamlingsplatforme er igangværende indsamlinger, der ikke er anmeldt til Indsamlingsnævnet. Nævnet har i den forbindelse foreslået, at indsamlingsplatforme pålægges en pligt til at påse, at indsamlinger ikke offentliggøres på en indsamlingsplatform, før der er sket anmeldelse til nævnet.

2.4.2.2. Det er – bl.a. henset til, at indsamlingsplatforme ofte modtager betaling for at facilitere indsamlinger – efter Justitsministeriets opfattelse helt rimeligt at pålægge indsamlingsplatforme at medvirke til, at indsamlingerne foretages i overensstemmelse med indsamlingsloven og dermed undergives Indsamlingsnævnets tilsyn og kontrol.

Justitsministeriet finder derfor, at indehaveren af en indsamlingsplatform bør pålægges en pligt til at sikre, at en indsamling først oprettes på indsamlingsplatformen, når Indsamlingsnævnet har givet tilladelse til indsamlingen. Denne forpligtelse vil f.eks. kunne opfyldes ved, at indsamlingsplatforme stiller krav om, at en indsamler i forbindelse med oprettelse af en indsamling på platformen skal fremsende en kopi af sin tilladelse til indsamlingen fra Indsamlingsnævnet. Pligten vil endvidere kunne opfyldes ved, at en indsamler ved oprettelse af en indsamling på indsamlingsplatformen skal angive et link til Indsamlingsnævnets hjemmeside med listen over indsamlinger, som har fået tilladelse fra nævnet. Indsamlingsplatformen vil herefter skulle påse, at indsamlingen fremgår af listen.

En indsamlingsplatform bør efter Justitsministeriets opfattelse have en tilsvarende forpligtelse, når der er tale om en organisation, der kan foretage indsamlinger uden tilladelse, jf. indsamlingslovens § 4, stk. 1. I disse tilfælde vil forpligtelsen kunne opfyldes ved, at indsamlingsplatformen stiller krav om, at organisationen ved oprettelse af en indsamling på platformen angiver et link til Indsamlingsnævnets hjemmeside med listen over organisationer omfattet af § 4, stk. 1, hvorefter platformen vil skulle påse, at organisationen fremgår af listen.

2.4.2.3. Manglende opfyldelse af pligten bør efter Justitsministeriets opfattelse kunne straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Idet indehaveren af en indsamlingsplatform allerede i dag kan ifalde ansvar for medvirken ved at facilitere en indsamling, som ikke er anmeldt til Indsamlingsnævnet, vil den foreslåede pligt efter Justitsministeriets vurdering ikke medføre nogen større byrde for indsamlingsplatforme.

2.4.3. Lovforslagets udformning

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 5, at der i indsamlingslovens § 3, stk. 3, indføres en pligt for indehaveren af en indsamlingsplatform til at sikre, at Indsamlingsnævnet har givet tilladelse efter stk. 1 til en indsamling, der oprettes på indsamlingsplatformen, eller at den organisation, der foretager indsamlingen, er omfattet af § 4, stk. 1. Det foreslås endvidere med lovforslagets § 1, nr. 16, at overtrædelse af bestemmelsen kan straffes med bøde.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 5 og 16, og bemærkningerne hertil.

2.5. Ændring af navnet på indsamlingen ved risiko for forveksling

2.5.1. Gældende ret

Efter indsamlingsbekendtgørelsen skal der i forbindelse med anmeldelse af en indsamling angives en række oplysninger. Det skal bl.a. oplyses, hvem der forestår indsamlingen, herunder oplysninger om de pågældendes navne, adresser og person- eller eventuelle CVR-numre, jf. bekendtgørelsens § 2, stk. 2, nr. 1. En indsamling skal forestås af en juridisk person eller af mindst tre fysiske personer (en såkaldt komité), jf. indsamlingsbekendtgørelsens § 1.

2.5.2. Justitsministeriets overvejelser

Indsamlingsnævnet har i sin evaluering oplyst, at nævnet har set flere eksempler på, at det kan være vanskeligt at kende forskel på indsamlingerne i tilfælde, hvor navnene er næsten enslydende. Indsamlingsnævnet har imidlertid ikke hjemmel til at træffe afgørelse om, at en indsamler skal ændre navnet på indsamlingen eller angive et andet navn på den indsamler, der står bag indsamlingen, hvis der bevidst eller ubevidst anvendes et navn, som kan give anledning til forveksling med en allerede eksisterende indsamling.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at der på indsamlingsområdet bør være størst mulig gennemsigtighed, så bidragsyderne ikke er i tvivl om, hvad deres bidrag går til. En indsamler skal ikke kunne lukrere på en veletableret og velrenommeret indsamlers gode ry ved at anvende et navn, der for den almindelige borger let kan forveksles hermed.

Justitsministeriet finder derfor, at der i indsamlingsloven bør indføres hjemmel til, at Indsamlingsnævnet kan træffe afgørelse om, at en indsamler skal ændre navnet på en indsamling eller angive et andet navn på indsamleren bag, hvis navnet giver anledning til forveksling med en allerede eksisterende indsamling.

Hermed tilsigtes det at undgå, at en indsamler kan udnytte en allerede eksisterende indsamling ved at anvende et navn til en ny indsamling eller den indsamler, der står bag indsamlingen, som kan forveksles med en eksisterende indsamling eller indsamler.

2.5.3. Lovforslagets udformning

Med lovforslagets § 1, nr. 12, foreslås det, at der i indsamlingslovens § 10, stk. 3, nr. 4, indføres hjemmel til, at Indsamlingsnævnet kan træffe afgørelse om, at en indsamler skal ændre navnet på indsamlingen eller angive et andet navn på den indsamler, der står bag, hvis det giver anledning til forveksling.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 12, og bemærkningerne hertil.

2.6. Indførelse af obligatorisk digital selvbetjening ved ansøgning om tilladelse til at foretage indsamling

2.6.1. Gældende ret

En indsamling skal anmeldes til Indsamlingsnævnet, før den iværksættes, jf. indsamlingslovens § 3,

stk. 1. Efter indsamlingslovens § 14, stk. 1, skal der i forbindelse med indsamlinger omfattet af loven betales et nærmere angivet beløb afhængigt af, hvilken type indsamling der er tale om. Efter stk. 2 afvises ansøgninger, hvis der ikke sker betaling i overensstemmelse med stk. 1. Hvis ansøgningen ikke imødekommes, tilbagebetales beløbet.

Efter indsamlingslovens § 15 bemyndiges justitsministeren bl.a. til at fastsætte regler om, hvordan anmeldelse og indsendelse af regnskab skal ske. Bemyndigelsen er udnyttet ved indsamlingsbekendtgørelsens § 2, hvoraf det fremgår, at en anmeldelse om indsamling skal indgives skriftligt eller elektronisk til Indsamlingsnævnet senest to uger før iværksættelse af indsamlingen, jf. stk. 1. I stk. 2 er der fastsat en række krav til, hvilke oplysninger anmeldelsen skal indeholde. Anmeldelsen skal således indeholde oplysning om, hvem der forestår indsamlingen, i hvilket tidsrum, område og på hvilken måde indsamlingen foretages, samt til hvilket formål midlerne skal anvendes.

På Indsamlingsnævnets hjemmeside findes en ansøgningsblanket, der kan anvendes ved anmeldelse af en indsamling. Der findes endvidere en vejledning til udfyldelse af anmeldelse af en indsamling.

2.6.2. Justitsministeriets overvejelser

Som det fremgår i pkt. 2.2.1, skønner Indsamlingsnævnet, at det alene er 20-25 pct. af de offentlige indsamlinger, der i dag bliver anmeldt. Det er som anført i pkt. 2.2.2 imidlertid Justitsministeriets vurdering, at en ændring af den gældende anmeldelsesordning til en tilladelsesordning, jf. lovforslagets § 1, nr. 5, må forventes at medvirke til, at flere indsamlere bliver opmærksomme på, at der skal indhentes en tilladelse, før en indsamling iværksættes.

Med henblik på at sikre en hurtigere og mere effektiv sagsbehandling bør der efter Justitsministeriets opfattelse skabes mulighed for at indføre obligatorisk brug af digital selvbetjening ved indgivelse af ansøgning om tilladelse til at foretage indsamling. Indførelse af en digital selvbetjeningsløsning forventes at medføre, at ansøgninger om tilladelse til at foretage indsamling i langt højere grad end i dag vil indeholde de nødvendige oplysninger, sikre betaling i overensstemmelse med loven og derved lette administrationen hos Civilstyrelsen, der stiller sekretariatsbetjening til rådighed for Indsamlingsnævnet.

Indførelse af obligatorisk digital selvbetjening på dette område findes i øvrigt at være i overensstemmelse med den fælles offentlige digitaliseringsstrategi, som bl.a. indebærer, at skriftlig kommunikation mellem borgere og det offentlige som udgangspunkt skal overgå til digital kommunikation, og at det er hensigten, at digital selvbetjening skal være den primære kommunikationskanal ved indgivelse af ansøgninger og anmeldelser mv. til offentlige myndigheder.

Der er ikke ved den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om obligatorisk brug af digital selvbetjening hjemmel til at fravige grundlæggende forvaltningsretlige regler eller principper om eksempelvis notatpligt, myndighedernes vejledningspligt, pligt til at oplyse en sag tilstrækkeligt, adgang til partsrepræsentation mv.

Et krav om obligatorisk brug af digital selvbetjening ved indgivelse af ansøgninger er derimod en fravigelse af det almindelige forvaltningsretlige udgangspunkt om, at der er frihed for borgeren til at henvende sig til offentlige myndigheder på den måde, som borgeren ønsker, og en sådan ordning antages derfor at kræve en klar hjemmel.

Efter forvaltningslovens § 7 skal en forvaltningsmyndighed i fornødent omfang yde vejledning og bistand til personer, der retter henvendelse om spørgsmål inden for myndighedens sagsområde. Den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om obligatorisk brug af digital selvbetjening ændrer ikke denne pligt. Indsamlingsnævnets sekretariat vil således have pligt til at informere om, at ansøgninger om og betaling for tilladelse til at foretage indsamling skal indgives til Indsamlingsnævnet på en bestemt måde, og til som hidtil i fornødent omfang at yde vejledning og bistand til personer, der retter henvendelse til Indsamlingsnævnets sekretariat herom. Det vil i den forbindelse påhvile sekretariatet at hjælpe borgere, der ikke har mulighed for at kommunikere digitalt, herunder vejlede om mulighederne for dispensation.

2.6.3. Lovforslagets udformning

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 15, at der indsættes hjemmel til, at justitsministeren kan fastsætte regler om obligatorisk brug af digital selvbetjening ved indgivelse af ansøgning om tilladelse til at foretage indsamling. Reglerne forudsættes at gælde for både fysiske og juridiske personer, der ansøger om tilladelse til at foretage indsamling, og forudsættes desuden at gælde enhver form for indsamling. Den digitale løsning, som skal anvendes, vil skulle stilles til rådighed af Civilstyrelsen.

Den foreslåede bemyndigelse vil blive udnyttet til at fastsætte nærmere regler for brugen af den digitale selvbetjening i lighed med, hvad der kendes fra andre ordninger om obligatorisk digital selvbetjening, som er indført på forskellige forvaltningsområder. Som eksempel på sådanne ordninger henvises til lov nr. 710 af 8. juni 2018 om ændring af retsplejeloven (Vidneudelukkelse for patentrådgivere, obligatorisk digital selvbetjening ved ansøgning om fri proces m.v.).

Det forudsættes således, at der i medfør af den foreslåede bemyndigelse eksempelvis vil blive fastsat nærmere regler om, at ansøgninger, som ikke indgives ved digital selvbetjening, afvises af Indsamlingsnævnet, og regler om, hvornår Indsamlingsnævnet kan dispensere fra kravet om anvendelse af digital selvbetjening.

Reglerne om dispensation forudsættes navnlig at ville skulle tage højde for de situationer, hvor en person som følge af særlige forhold, f.eks. et fysisk eller psykisk handicap eller manglende it-kompetencer, ikke kan eller må forventes at kunne anvende en digital selvbetjeningsløsning. Indsamlingsnævnet vil skulle foretage en konkret vurdering af, om der foreligger sådanne særlige forhold i hvert enkelt tilfælde, hvor en person anmoder om dispensation. Indsamlingsnævnet vil i givet fald skulle informere vedkommende om mulighederne for at indgive ansøgningen på anden vis eller om muligheden for at lade andre ansøge via fuldmagt.

Det forudsættes desuden, at der vil skulle fastsættes regler om, at Indsamlingsnævnet i andre ekstraordinære situationer vil kunne beslutte at behandle en ansøgning, som ikke er indgivet via den digitale selvbetjening. Hermed sigtes til situationer, hvor det eksempelvis som følge af omstændighederne ved ansøgningen, herunder beskaffenhed eller omfanget af materialet i ansøgningen, eller Indsamlingsnævnets forhold efter en konkret vurdering findes mest hensigtsmæssigt af fravige kravet om digital selvbetjening.

Endelig forudsættes det, at Indsamlingsnævnet i overensstemmelse med reglerne i databeskyttelsesforord-

ningen, som trådte i kraft den 25. maj 2018, vil være forpligtet til at stille en sikker digital løsning til rådighed.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 15, og bemærkningerne hertil.

2.7. Ændring af reglerne for fondes adgang til uddeling af arv og gave

2.7.1. Gældende ret

2.7.1.1. I fondslovens § 9, stk. 1, nr. 1-3, er det angivet, hvad der forstås ved en fonds bundne kapital. En fonds bundne kapital består således af 1) de aktiver, der forelå ved fondens stiftelse, eller hvad der træder i stedet herfor, 2) de aktiver, som senere tilfalder fonden som arv eller gave, eller hvad der træder i stedet herfor, medmindre arveladeren eller giveren har bestemt, at aktiverne skal anvendes til uddeling, og 3) de aktiver, der modsvarer overskud, som er henlagt til konsolidering af fondens formue.

Efter fondslovens § 9, stk. 1, må en fonds bestyrelse ikke uddele sådanne kapitalaktiver uden fondsmyndighedens (Civilstyrelsens) samtykke. Det kan dog i vedtægten bestemmes, at de i stk. 1 nævnte aktiver skal anvendes til uddeling i løbet af et nærmere fastsat tidsrum, jf. fondslovens § 9, stk. 6.

Efter fondslovens § 9, stk. 1, nr. 2, må en fonds bestyrelse således kun med fondsmyndighedens samtykke uddele arv eller gave, medmindre arveladeren eller giveren har bestemt, at aktiverne skal anvendes til uddeling.

I forhold til gaver kan en fonds bestyrelse dog uddele de aktiver, der tilfalder fonden som gave, hvis gaven udgør et ubetydeligt beløb efter fondens forhold, og det klart må antages at have været gavegivers ønske, at gaven skal anvendes til uddeling, jf. fondslovens § 9, stk. 2. Der gælder ikke en tilsvarende regel for arv.

Fondsmyndigheden kan endvidere efter ansøgning i særlige tilfælde give fondsbestyrelsen tilladelse til anden anvendelse, selv om arvelader eller gavegiver udtrykkeligt har angivet, hvad arven eller gaven skal anvendes til. Fondsmyndighedens praksis på området er imidlertid restriktiv.

2.7.1.2. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslag nr. L 133 af 15. marts 1984 om fonde og visse foreninger, jf. Folketingstidende 1983-84, tillæg A, spalte 3085, at eftersom fonde i princippet er bestemt til at virke uden tidsbegrænsning, skal en fonds kapital bevares og må ikke uddeles, medmindre stifteren har bestemt andet i fondens vedtægt.

Fondsloven bygger således på en grundlæggende sontring mellem den bundne kapital, der principielt er urørlig, og afkastet af den bundne kapital, som derimod – efter fradrag af administrationsudgifter, skattebetaling mv. – skal anvendes til uddeling i overensstemmelse med fondens formål, jf. fondslovens § 29, stk. 1, 1. pkt.

Afkastet af den bundne kapital (årets overskud) er uddelingsaktiver og skal anvendes til de formål, der er fastsat i vedtægten. Reglerne om anvendelse af overskud findes navnlig i fondslovens § 29.

Der kan ikke opbygges en ”fri” kapital, som fondsbestyrelsen kan anvende, når den vil, idet det kun er

tilladt at udskyde anvendelsen af årets overskud til et senere regnskabsår, hvis det er af betydning for varetagelsen af fondens formål, jf. fondslovens § 29, stk. 1, 2. pkt.

Fondsbestyrelsen kan foretage rimelige henlæggelser af overskuddet til konsolidering af fondens formue, jf. fondslovens § 29, stk. 2. Fondsmyndigheden tillader efter sin praksis en konsolidering på op til 25 pct. af årets overskud. Henlæggelser indgår i den bundne kapital og kan således ikke uddeles på et senere tidspunkt.

2.7.1.3. I overensstemmelse med princippet om bevaring af fondens kapital kan en fonds bestyrelse alene anvende arv eller gave til uddeling, hvis fondsmyndigheden giver samtykke til det, medmindre arvelader eller gave giver udtrykkeligt har bestemt, at arven eller gaven skal anvendes til uddeling. I modsat fald indgår arven eller gaven i fondens bundne kapital.

Fondsmyndighedens praksis på området er imidlertid meget restriktiv. Efter administrativ praksis gives således sjældent tilladelse til uddeling. En tilladelse kan for eksempel komme på tale i tilfælde, hvor fondsbestyrelsen har truffet beslutning om at støtte et større projekt, som ligger inden for fondens formål, men hvor der ikke er tilstrækkelige midler på uddelingskontoen. Afgørelsen træffes på baggrund af en konkret vurdering blandt andet under hensyntagen til kapitalens størrelse, konsolidering, fondens mulighed for eventuelt efter henlæggelser at genopbygge kapitalen samt vedtægtens eventuelle bestemmelser om frigivelse af kapitalen.

2.7.2. Justitsministeriets overvejelser

2.7.2.1. I forbindelse med en lovændring i 2014, jf. lov nr. 734 af 25. juni 2014 om ændring af lov om fonde og visse foreninger, fandt Justitsministeriet ikke anledning til at fravige lovens udgangspunkt om, at arv skal indgå i fondens bundne kapital, medmindre arvelader har truffet udtrykkelig bestemmelse om andet. Justitsministeriet lagde blandt andet vægt på, at testator i forbindelse med oprettelse af et testamente ofte vil søge professionel rådgivning om indholdet og retsvirkningerne af testamentet.

Med hensyn til arv gælder imidlertid ofte, at arvelader ikke har truffet bestemmelse om, hvortil beløbet eller aktivet skal henføres. Det skyldes angiveligt, at arveladere og deres professionelle rådgivere ikke er opmærksomme på reglen i fondslovens § 9, stk. 1, nr. 2, der indebærer, at aktivet automatisk tilfalder den bundne kapital.

2.7.2.2. Justitsministeriet finder det ikke hensigtsmæssigt, at fonde i dag har meget betydelige arvemidler bundet i kapitalen, som de ikke kan bruge i overensstemmelse med deres formål, fordi arveladerne (angiveligt) ikke har været opmærksomme på den nugældende regel. Justitsministeriet finder derfor, at en fonds bestyrelse, forudsat at arvelader ikke selv har truffet bestemmelse om, hvordan arven skal anvendes, bør kunne beslutte, om arven skal anvendes til uddeling eller indgå i fondens bundne kapital.

Det er således Justitsministeriets opfattelse, at i situationer, hvor arvelader ikke har taget stilling til aktivets anvendelse, er fondsbestyrelsen nærmest til at vurdere, hvad det under hensyntagen til fondens formål, uddelingspolitik og skatteforhold mv. er mest hensigtsmæssigt at anvende aktivet til.

Det bemærkes, at for så vidt angår gaver må en fond i vidt omfang formodes med gave giver at have klarlagt, om gave giver ønsker, at gaven skal anvendes til uddeling eller henlægges til fondens formue. Der er

imidlertid efter Justitsministeriets opfattelse ikke grundlag for at behandle gaver mere restriktivt end arv, hvorfor særreglen for gaver i § 9, stk. 2, foreslås ophævet, så arv og gave fremover behandles ens.

2.7.3. Lovforslagets udformning

Det foreslås med lovforslagets § 2, nr. 2, at ophæve fondslovens § 9, stk. 1, nr. 2, der indebærer, at en fonds bestyrelse kun med fondsmyndighedens samtykke kan uddele de aktiver, som senere tilfalder fonden som arv eller gave, eller hvad der træder i stedet herfor, medmindre arveladeren eller giveren har bestemt, at aktiverne skal anvendes til uddeling.

Det foreslås samtidig med lovforslagets § 2, nr. 3, at nyaffatte fondslovens § 9, stk. 2, således at en fonds bestyrelse fremover selv kan beslutte, om aktiver, som senere tilfalder fonden som arv eller gave, skal anvendes til uddeling eller henlægges til fondens formue, hvis arvelader eller gavegiver ikke har angivet, hvad arven eller gaven skal anvendes til.

Det foreslås endvidere, at fondsbestyrelsens beslutning skal være truffet senest ved regnskabsaflæggelsen. Er beslutningen ikke truffet inden dette tidspunkt, henlægges arven eller gaven som efter gældende ret til fondens formue. Det foreslås endelig, at § 29, stk. 1, om, at uddelingsaktiver skal anvendes til fondens formål, tilsvarende finder anvendelse.

Baggrunden for, at beslutningen skal være truffet inden en angiven frist, er at undgå situationer, hvor der i længere tid er usikkerhed om, hvorvidt et aktiv, der er tilfaldet en fond som arv eller gave, skal anvendes til uddeling eller henlægges til fondens formue.

At beslutningen skal være truffet senest ved regnskabsaflæggelsen skal ses i lyset af, at en fonds bestyrelse i regnskabet skal angive fondens bundne og frie aktiver. Reglerne om regnskabsaflæggelse fremgår af fondslovens § 22, stk. 1 og 2.

Med de foreslåede ændringer ophæves den gældende særregel for gaver i fondslovens § 9, stk. 2, der indebærer, at en fonds bestyrelse uanset bestemmelsen i stk. 1, nr. 2, kan uddele de aktiver, som senere tilfalder fonden som gave, hvis gaven udgør et ubetydeligt beløb efter fondens forhold, og det klart må antages at have været gavegivers ønske, at gaven skal anvendes til uddeling.

Med lovforslaget behandles arv og gave således fremover ens.

De foreslåede ændringer medfører, at hvis en arvelader eller gavegiver ikke har taget stilling til arvens eller gavens anvendelse, har en fonds bestyrelse valgfrihed til at bestemme, om aktivet skal anvendes til uddeling eller henlægges til fondens formue. Aktivet vil således ikke automatisk tilgå fondens formue.

Ændringerne medfører omvendt, at hvis en arvelader eller gavegiver – ved testamente, gavebrev eller på anden vis – har taget stilling til, om aktivet skal anvendes til uddeling eller henlægges til fondens formue, skal fonden som udgangspunkt respektere dette.

Fondsmyndigheden vil dog, ligesom det er tilfældet i dag, efter ansøgning i særlige tilfælde kunne give fondsbestyrelsen tilladelse til anden anvendelse, selv om arvelader eller gavegiver udtrykkeligt har

angivet, hvad arven eller gaven skulle anvendes til. Fondsmyndighedens praksis på området, der ikke forudsættes ændret med lovforslaget, er imidlertid restriktiv.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 2 og 3, og bemærkningerne hertil.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

3.1. Forslaget om at ændre den gældende anmeldelsespligt for indsamlinger til et krav om tilladelse forventes at føre til en stigning i antallet af sager om almindelige indsamlinger fra 543 i 2017 til fremadrettet potentielt 2.200 sager årligt. Der vil i den forbindelse være behov for en opnormering af antallet af medarbejdere i Indsamlingsnævnets sekretariat, ligesom der vil være behov for at øge antallet af møder i nævnet.

Merudgifterne hertil, der forventes at udgøre ca. 2,4 mio. kr. årligt, afholdes inden for Justitsministeriets eksisterende økonomiske rammer.

Derudover er det forventningen, at forslaget om at indsætte en bemyndigelse til, at det administrativt kan besluttet at indføre en digital ansøgnings- og betalingsløsning, vil medføre, at ansøgninger om tilladelse til indsamlinger i langt højere grad end i dag vil indeholde de nødvendige oplysninger og samtidig sikre, at der sker betaling i overensstemmelse med loven. Løsningen forventes dermed at lette administrationen hos Civilstyrelsen og gøre sagsbehandlingen mere effektiv.

Heroverfor står, at Civilstyrelsen vil skulle stille en digital løsning til rådighed fra det tidspunkt, hvor den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om obligatorisk brug af digital selvbetjening udnyttes. Det forventes at indebære it-mæssige udviklings- og driftsudgifter for Civilstyrelsen. Det er vurderingen, at lettelsen af de administrative byrder ved sagsbehandlingen af ansøgninger om tilladelse til indsamlinger kan dække udviklings- og driftsudgifter for Civilstyrelsen.

Forslaget forventes derfor at medføre visse implementeringskonsekvenser for Civilstyrelsen.

3.2. Justitsministeriet skønner, at fondsmyndigheden (Civilstyrelsen) i dag behandler relativt få ansøgninger fra fonde om uddeling af arv og gave til trods for, at det drejer sig om ganske betydelige midler.

Forslaget medfører, at fondsmyndigheden fremover vil skulle behandle færre ansøgninger fra fonde om samtykke til uddeling af arv og gave, idet en fonds bestyrelse efter lovforslaget uden fondsmyndighedens samtykke kan beslutte, om arv og gave skal anvendes til uddeling eller henlægges til fondens formue, medmindre arvelader eller gavegiver udtrykkeligt har taget stilling hertil.

Som nærmere bemærket under pkt. 2.7.2.2 må en fond for så vidt angår navnlig større gaver i vidt omfang formodes med gavegiver at have klarlagt, om gavegiver ønsker, at gaven skal anvendes til uddeling eller henlægges til fondens formue, hvorfor lovforslaget ikke forventes at have større betydning for gaver.

I forhold til eventuelle skattemæssige konsekvenser bemærkes imidlertid, at det følger af fondsbeskatningslovens § 3, stk. 6, at en fond er skattepligtig af gaver, der skal anvendes til uddeling, i modsætning

til gaver, der skal indgå i fondens kapital. Hvis der er tale om en familiefond, er gaven dog skattepligtig for fonden, uanset om gaven skal gå til uddeling eller til fondens kapital.

Forslaget om, at fonde skal kunne vælge, at modtagne gaver anvendes til uddeling, vil kunne medføre et beskedent merprovenu for staten i det omfang, at fondenes skattepligt af gaverne ikke kan udlignes ved fradragsberettigede uddelinger eller hensættelser. Dette merprovenu lader sig dog ikke umiddelbart kvantificere.

I forhold til eventuelle boafgiftsmæssige konsekvenser bemærkes, at der i boafgiftsloven ikke sondres mellem uddelingsaktiver og aktiver, der indgår i fondens kapital. Lovforslaget har således ikke boafgiftsmæssige konsekvenser.

Den del af lovforslaget, der ændrer i lov om fonde og visse foreninger, forventes således ikke at have økonomiske og implementeringsmæssige konsekvenser for det offentlige af betydning.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

En indsamler vil fremover skulle have Indsamlingsnævnets tilladelse til at foretage indsamling blandt juridiske personer, ligesom denne type indsamlinger vil være underlagt Indsamlingsnævnets tilsyn og kontrol. Lovforslaget vil derfor have begrænsede negative administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslagets § 1 om ændring af lov om indsamling m.v. har i perioden fra den 29. juni 2018 til den 20. august 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Østre Landsret, Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, samtlige byretter, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Aarhus Retshjælp, Advokatrådet, Alzheimerforeningen, Amnesty International Danmark, BetterNow, Børnenes Kontor, Børns Vilkår, Care Danmark, Caremaker, Centralmissionen, Danmarks-samfundet, Danmarks Idrætsforbund (DIF), Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Folkehjælp, Dansk Industri, Danske Advokater, Danske Sømands- og Udlandskirker (DSUK), Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, DGI, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Finans Danmark, Finans og Leasing, Folkekirkens Nødhjælp, Forbrugerrådet Tænk, Forsikring & Pension, FSR – danske revisorer,

Frelsens Hær, Gigtforeningen, Grænseforeningen, Grønlands Selvstyre via Rigsombudsmanden i Grønland, Hjerteforeningen, Indsamlingsnævnet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation ISOBRO, Kirkens Korshær, Københavns Retsbistandsbureau, Landsforeningen Evnesvages vel (Landsforeningen LEV), Landsforeningen for sukkersyge (Diabetesforeningen), Landsforeningen til kræftens bekæmpelse (Kræftens Bekæmpelse), Landsorganisationen Red Barnet (Red Barnet), Læger uden Grænser (MSF), Mellemfolkeligt Samvirke, Oxfam IBIS, Røde Kors, Rådet for Socialt Udsatte, Samvirkende Menighedsplejer, Scleroseforeningen, SOS Børnebyerne, Spillemyndigheden og Ældre Sagen.

Et udkast til lovforslagets § 2 om ændring af lov om fonde og visse foreninger har i perioden fra den 26. juni til den 20. august 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Østre Landsret, Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, samtlige byretter, Aalborg Universitet (Juridisk Institut), Aarhus Universitet (Juridisk Institut), Advokatrådet, Akademikerne, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Børnecancerfonden, Copenhagen Business School (Juridisk Institut), Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Energi, Dansk Industri, Dansk IT, Dansk Revisorforening, Danske Advokater, Danske Boligadvokater, Danske Regioner, Datatilsynet, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Dommerforening, Digitaliseringsstyrelsen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Ejendomsforeningen Danmark, Ejendomsmæglerernes Landsorganisation, Finans Danmark, Finans og Leasing, Forbrugerklagenævnet, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Forsikring & Pension, FSR – danske revisorer, Grønlands Selvstyre via Rigsombudsmanden i Grønland, HK-Landsklubben Danmarks Domstole, Håndværksrådet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation ISOBRO, IT-branchen, KL, Københavns Universitet (Det Juridiske Fakultet), Landbrug & Fødevarer, Landsorganisationen i Danmark, Lederne, Liberale Erhvervs Råd, Læger uden Grænser, Realkreditrådet, Syddansk Universitet (Juridisk Institut) og Ældre Sagen.

Et udkast til et samlet lovforslag om ændring af lov om indsamling m.v. og lov om fonde og visse foreninger har i perioden fra den 10. oktober 2018 til den 31. oktober 2018 været sendt i fornyet høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Østre Landsret, Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, samtlige byretter, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Aarhus Retsbistandsbureau, Aalborg Universitet (Juridisk Institut), Aarhus Universitet (Juridisk Institut), Advokatrådet, Akademikerne, Alzheimerforeningen, Amnesty International Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, BetterNow, Børnecancerfonden, Børnenes Kontor, Børns Vilkår, Care Danmark, Caremaker, Centralmissionen, Copenhagen Business School (Juridisk Institut), Danmarks-samfundet, Danmarks Idrætsforbund (DIF), Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Folkehjælp, Dansk Industri, Dansk IT, Dansk Revisorforening, Danske Advokater, Danske Boligadvokater, Danske Regioner, Danske Sømands- og Udlandskirker (DSUK), Datatilsynet, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Dommerforening, DGI, Digitaliseringsstyrelsen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Ejendomsforeningen Danmark, Ejendomsmæglerernes Landsorganisation, Finans Danmark, Finans og Leasing, Folkekirkens Nødhjælp, Forbrugerklagenævnet, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Forsikring & Pension, Frelsens Hær, FSR – danske revisorer, Gigtforeningen Grænseforeningen, Grønlands Selvstyre via Rigsombudsmanden i Grønland, Hjerteforeningen, HK-Landsklubben Danmarks Domstole, Håndværksrådet, Indsamlingsnævnet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation ISOBRO, IT-branchen, Kirkens Korshær, Kommunernes Landsforening (KL), Københavns Retsbistandsbureau, Københavns Universitet (Det Juridiske Fakultet), Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen Evnesvages vel (Landsforeningen LEV), Landsforeningen for sukkersyge (Diabetesforeningen), Landsforeningen til kræftens

bekæmpelse (Kræftens Bekæmpelse), Landsorganisationen i Danmark, Landsorganisationen Red Barnet (Red Barnet), Ledernes Hovedorganisation, Liberale Erhvervs Råd, Læger uden Grænser (MSF), Mellemfolkeligt Samvirke, Oxfam IBIS, Realkreditrådet, Røde Kors, Rådet for Socialt Udsatte, Samvirkende Menighedsplejer, Scleroseforeningen, SOS Børnebyerne, Spillemyndigheden, Syddansk Universitet (Juridisk Institut) og Ældre Sagen.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget forventes at medføre begrænsede mindreudgifter til sagsbehandling for det offentlige, idet fondsmyndigheden fremover vil skulle behandle færre ansøgninger fra fonde om samtykke til uddeling af arv og gave. Denne del af forslaget forventes endvidere at medføre begrænsede skatteindtægter for det offentlige.	Forslaget om at ændre den gældende anmeldelsespligt for indsamlinger til et krav om tilladelse forventes at føre til en stigning i antallet af sager om almindelige indsamlinger. Merudgifterne forbundet hermed, der forventes at udgøre ca. 2,4 mio. kr. årligt, afholdes inden for Justitsministeriets eksisterende økonomiske rammer.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget forventes at medføre visse implementeringskonsekvenser for Civilstyrelsen.	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser	Lovforslaget får begrænsede administrative konsekvenser for borgerne, idet en stor del af borgerne allerede i dag anmelder indsamlinger elektronisk	Krav om tilladelse til at foretage indsamling blandt juridiske personer vil have begrænsede administrative konsekvenser for borgerne. Lovforslaget indebærer desuden en begrænsning i borgernes mulighed for at vælge, hvordan en ansøgning om og betaling for tilladelse til at foretage indsamling indgives til Indsamlingsnævnet.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Ingen EU-retlige aspekter	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/Overimplementering	JA	NEJ X

af EU-retlige minimumsforpligtelser	
-------------------------------------	--

Til § 1

Til nr. 1

Efter indsamplingslovens § 2, stk. 1, nr. 1, gælder loven ikke for private indsamlinger, hvorved forstås indsamlinger, hvor opfordringen rettes til indsamlerens bekendte eller til personer, som har særlig tilknytning til indsamlingsformålet. Undtagelsen vedrørende private indsamlinger omfatter efter Justitsministeriets opfattelse ikke private indsamlinger blandt juridiske personer.

Indsamlinger foretaget blandt juridiske personer vil som følge af forslaget om at ophæve bestemmelsen i indsamplingslovens § 2, stk. 1, nr. 4, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 2, fremover være omfattet af indsamplingslovens regler. Det foreslås med ændringen til § 2, *stk. 1, nr. 1*, at det anføres udtrykkeligt i bestemmelsen, at en indsamling anses for privat, hvis opfordringen rettes til indsamlerens bekendte eller til fysiske eller juridiske personer, som har særlig tilknytning til indsamlingsformålet.

Det indebærer, at f.eks. en indsamling i et lokalområde til støtte for en lokal idrætsforening mv., hvor en juridisk person yder bidrag, fremover ikke vil være omfattet af reglerne i indsamplingsloven, hvis den juridiske person må anses for at have en særlig tilknytning til indsamlingsformålet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter indsamplingslovens § 2, stk. 1, nr. 4, gælder loven ikke for indsamlinger foretaget blandt juridiske personer.

Det foreslås at ophæve bestemmelsen i indsamplingslovens § 2, *stk. 1, nr. 4*, således at indsamplingsloven også kommer til at gælde for indsamlinger foretaget blandt juridiske personer. Indsamlinger foretaget blandt juridiske personer vil således fremover være omfattet af indsamplingslovens regler, herunder af Indsamplingsnævnets tilsyn og kontrol, medmindre der er tale om en privat indsamling, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det følger af indsamplingslovens § 2, stk. 2, at indsamlinger til støtte for politiske partier – uanset at denne

type indsamlinger efter indsamplingslovens § 2, stk. 1, nr. 5, er undtaget fra lovens anvendelsesområde – ikke må finde sted som hus- og gadeindsamlinger.

Forslaget er en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 2, hvor det foreslås at ophæve lovens § 2, stk. 1, nr. 4. Nr. 5 bliver herefter nr. 4.

Til nr. 4

Indsamplingslovens kapitel 2 indeholder regler om anmeldelsespligt mv.

Forslaget om at ændre overskriften til kapitel 2 i indsamplingsloven, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 4, er en konsekvens af, at den gældende anmeldelsespligt med lovforslagets § 1, nr. 5, ændres til et tilladelseskrav.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Efter indsamplingslovens § 3, stk. 1, skal en indsamling anmeldes til Indsamplingsnævnet, før den iværksættes.

Det foreslås med nyaffattelsen af indsamplingslovens § 3, *stk. 1*, at en indsamling først kan iværksættes, når Indsamplingsnævnet har givet tilladelse til indsamlingen. Derudover foreslås det at stille krav om, at formålet med indsamlingen skal anføres i forbindelse med ansøgning om tilladelse. Der gælder efter de hidtil gældende regler et tilsvarende krav om, at formålet med indsamlingen skal anføres ved anmeldelse af indsamlingen.

Forslaget indebærer, at Indsamplingsnævnet i forbindelse med en ansøgning skal foretage en vurdering af, om de formelle betingelser er opfyldt, herunder om formålet med indsamlingen er lovligt, og om der er sket betaling i overensstemmelse med loven. Hvis betingelserne er opfyldt, forudsættes nævnet at sende en tilladelse til indsamleren inden for to uger efter indgivelse af ansøgningen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det følger af § 2, stk. 1, nr. 2, i bekendtgørelse nr. 820 af 27. juni 2014 om indsamling m.v. (indsamlingsbekendtgørelsen), at det ved anmeldelse af en indsamling skal oplyses, i hvilket tidsrum indsamlingen foretages. For at sikre, at borgerne inden for rimelig tid gennem det offentliggjorte regnskab kan se, hvad de indsamlede midler er brugt til, kan der efter Indsamplingsnævnets praksis alene ske anmeldelse af en indsamling med en varighed på op til et år. Hvis indsamlingen fortsætter ud over et år, skal der foretages fornyet anmeldelse til nævnet.

Det foreslås med den nye bestemmelse i indsamplingslovens § 3, *stk. 2*, at det anføres udtrykkeligt i loven, at en tilladelse til en indsamling har gyldighed i et år, medmindre det fremgår af tilladelsen, at den er afgrænset til en kortere periode.

Forslaget tilsigter at bidrage til en klarere retstilstand, idet en indsamling efter Indsamplingsnævnets praksis allerede i dag alene kan anmeldes med en varighed på op til et år. Det forudsættes, at det fremadrettet vil fremgå direkte af den enkelte tilladelse, i hvor lang tid tilladelsen er gyldig.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås endvidere med den nye bestemmelse i indsamplingslovens § 3, *stk. 3*, at pålægge indehaveren af en indsamplingsplatform at sikre, at Indsamplingsnævnet har givet tilladelse i overensstemmelse med den foreslåede ændring af lovens § 3, *stk. 1*, til en indsamling, der oprettes på indsamplingsplatformen, eller at den organisation, der foretager indsamlingen, er omfattet af lovens § 4, *stk. 1*.

Ved en indsamplingsplatform forstås bl.a. en internetbaseret platform, som – eventuelt mod betaling – faciliterer indsamlingen.

Forpligtelsen for indehaveren af en indsamplingsplatform til at sikre, at Indsamplingsnævnet har givet tilladelse til en indsamling, kan opfyldes på forskellige måder. Indsamplingsplatformen vil f.eks. kunne stille krav om, at en indsamler i forbindelse med oprettelse af en indsamling på platformen skal fremsende en kopi af sin tilladelse til indsamlingen fra Indsamplingsnævnet. Pligten vil endvidere kunne opfyldes ved, at en indsamler ved oprettelse af en indsamling på indsamplingsplatformen skal angive et link til Indsamplingsnævnets hjemmeside med listen over indsamlinger, som har fået tilladelse fra nævnet. Indsamplingsplatformen vil herefter skulle påse, at indsamleren fremgår af listen.

En indsamplingsplatform bør efter Justitsministeriets opfattelse have en tilsvarende forpligtelse, når der er tale om en organisation, der kan foretage indsamlinger uden tilladelse, jf. indsamplingslovens § 4, *stk. 1*. I disse tilfælde vil forpligtelsen kunne opfyldes ved, at indsamplingsplatformen stiller krav om, at organisationen ved oprettelse af en indsamling på platformen angiver et link til Indsamplingsnævnets hjemmeside med listen over organisationer omfattet af § 4, *stk. 1*, hvorefter platformen vil skulle påse, at organisationen fremgår af listen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring af indsamplingslovens § 3, *stk. 1*, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 5, som indebærer, at den gældende anmeldelsespligt ændres til et krav om tilladelse.

Til nr. 7

Forslaget er en konsekvensændring som følge af forslaget om et nyt *stk. 2* i § 5, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 8, som indebærer, at indsamlinger, der har fået tilladelse, jf. § 3, *stk. 1*, eller organisationer omfattet af § 4, *stk. 1*, – uanset forbuddet mod husindsamling – kan foretage indsamling ved telefonisk henvendelse blandt juridiske personer.

Til nr. 8

Efter indsamplingslovens § 5, stk. 1, må husindsamlinger ikke finde sted. Indsamplingsnævnet kan imidlertid efter § 5, stk. 2, efter ansøgning meddele tilladelse for 3 år ad gangen til foretagelse af én årlig landsdækkende eller geografisk afgrænset husindsamling eller én enkeltstående husindsamling, som iværksættes på baggrund af en særlig begivenhed. Det er efter stk. 2 en betingelse, at ansøgeren er omfattet af § 4, stk. 1, at organisationen kan sandsynliggøre, at der ved indsamlingen indbringes et godt indsamlingsresultat, og at organisationen har den fornødne folkelige forankring.

Indsamlinger foretaget blandt juridiske personer vil som følge af forslaget om at ophæve bestemmelsen i indsamplingslovens § 2, stk. 1, nr. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, fremover være omfattet af indsamplingslovens regler, herunder af forbuddet mod husindsamling.

Med henblik på at sikre, at indsamlere og almennyttige foreninger mv., der allerede er omfattet af indsamplingslovens regler, herunder af Indsamplingsnævnets tilsyn og kontrol, fortsat kan foretage indsamling ved telefonisk henvendelse blandt juridiske personer, foreslås det at indsætte et nyt § 5, stk. 2, hvorefter der – uanset forbuddet mod husindsamling – kan foretages indsamling ved telefonisk henvendelse blandt juridiske personer, når der er givet tilladelse til indsamlingen, jf. § 3, stk. 1, eller organisationen er omfattet af § 4, stk. 1.

Det indebærer, at indsamlere, der har fået tilladelse fra Indsamplingsnævnet til at foretage indsamling efter lovens § 3, stk. 1, kan foretage indsamling ved telefonisk henvendelse blandt juridiske personer. Tilsvarende gælder for almenvelgørende og almennyttige foreninger og religiøse samfund, der i medfør af indsamplingslovens § 4 kan foretage indsamlinger uden anmeldelse til Indsamplingsnævnet, hvis organisationen er godkendt af skatteministeren til at modtage fradragsberettigede gaver og indsender en række oplysninger samt årsregnskab til Indsamplingsnævnet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring af indsamplingslovens § 3, stk. 1, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 5, som indebærer, at den gældende anmeldelsespligt ændres til et krav om tilladelse.

Til nr. 10

Indsamplingslovens § 10, stk. 3, opregner de sager, som Indsamplingsnævnet træffer afgørelse i. Det omfatter bl.a. tilladelse til at foretage hus- og gadeindsamling. Som følge af forslaget om at ændre den gældende anmeldelsespligt til et krav om tilladelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 5, foreslås det at nyaffatte indsamplingslovens § 10, *stk. 3, nr. 1*, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 10, således at Indsamplingsnævnet træffer afgørelse i sager om tilladelse til at foretage indsamlinger.

Indsamplingsnævnet vil herefter skulle træffe afgørelse i sager om tilladelse til at foretage indsamling efter § 3, stk. 1, husindsamling efter § 5, stk. 2, og gadeindsamling efter § 6, stk. 2.

Til nr. 11

Forslaget er en konsekvensændring af § 10, stk. 3, nr. 3, som følge af forslaget om at indsætte et nyt nummer i indsamlingslovens § 10, stk. 3, nr. 4, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 12, som indebærer, at Indsamlingsnævnet fremover kan træffe afgørelse om, at en indsamler skal ændre navnet på sin indsamling eller angive et andet navn på den, der står bag indsamlingen.

Til nr. 12

Efter indsamlingslovens § 10, stk. 3, nr. 1-3, har Indsamlingsnævnet hjemmel til at træffe afgørelse om tilladelse til at foretage hus- og gadeindsamlinger, tilladelse til at anvende indsamlede midler til andre formål end angivet i anmeldelsen samt om overtrædelse af god indsamlingsskik.

Det foreslås, at der indsættes et nyt nummer i indsamlingslovens § 10, stk. 3, som indebærer, at Indsamlingsnævnet kan træffe afgørelse om, at en indsamler skal ændre navnet på sin indsamling eller angive et andet navn på den, der står bag indsamlingen, hvis navnet giver anledning til forveksling med en eksisterende indsamling eller indsamler. Formålet er at undgå, at en indsamler udnytter en veletableret og velrenommeret indsamlers gode ry ved at anvende et navn til en ny indsamling eller den indsamler, der står bag indsamlingen, som let kan forveksles med den eksisterende indsamling eller indsamler.

Indsamlingsnævnet vil f.eks. kunne træffe afgørelse om navneændring, hvis der anvendes et navn til en indsamling eller den indsamler, der står bag indsamlingen, som let kan forveksles med en allerede eksisterende velkendt indsamling, og som derfor kan give bidragsyderne anledning til at tro, at deres bidrag går til den allerede eksisterende velkendte indsamling.

Afgørelse herom vil skulle træffes i forbindelse med ansøgningen og dermed som en forudsætning for at få tilladelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 13

Forslaget er en konsekvensændring som følge af den forslåede ændring af indsamlingslovens § 3, stk. 1, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 5, hvorefter den gældende anmeldelsespligt ændres til et krav om tilladelse.

Til nr. 14

Forslaget til ændringen af lovens § 14, stk. 1, nr. 1, er en konsekvensændring som følge af den forslåede ændring af indsamlingslovens § 3, stk. 1, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 5, som indebærer, at den gældende anmeldelsespligt ændres til et krav om tilladelse.

Efter indsamlingslovens § 14, stk. 2, afvises ansøgninger om tilladelse til hus- og gadeindsamlinger, hvis der ikke i forbindelse med ansøgningen til Indsamlingsnævnet er betalt et beløb i overensstemmelse med lovens § 14, stk. 1. Hvis en ansøgning afvises, tilbagebetales beløb indbetalt efter § 14, stk. 1.

På baggrund af forslaget om at ændre den gældende anmeldelsesordning for almindelige indsamlinger til en tilladelsesordning, jf. lovforslagets § 1, nr. 5, foreslås det med ændringen af § 14, *stk.* 2, at ansøgninger efter lovens § 3, stk. 1, ligeledes afvises, hvis ikke der i forbindelse med ansøgningen er betalt et beløb i overensstemmelse med lovens § 14, stk. 1. Derudover vil beløbet skulle tilbagebetales, hvis ansøgningen afvises.

Til nr. 15

Det foreslås, at der indsættes en bemyndigelse for justitsministeren til at fastsætte regler om, at ansøgning om tilladelse til at foretage indsamling skal indgives ved anvendelse af den digitale løsning, som Civilstyrelsen stiller til rådighed (digital selvbetjening).

Det forudsættes, at justitsministeren med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse vil fastsætte nærmere regler om, at en indsamler ved indgivelse af en ansøgning om og betaling for tilladelse til at foretage indsamling skal anvende den digitale løsning, som Civilstyrelsen anviser. Det forudsættes endvidere, at der i medfør af den foreslåede bemyndigelse eksempelvis vil blive fastsat nærmere regler om, at ansøgninger, som ikke indgives ved digital selvbetjening, afvises af Indsamlingsnævnet, og regler om, hvornår Indsamlingsnævnet kan dispensere fra kravet om anvendelse af digital selvbetjening. Reglerne om dispensation forudsættes navnlig at ville skulle tage højde for de situationer, hvor en person som følge af særlige forhold, f.eks. handicap eller manglende it-kompetencer, ikke kan eller ikke må forventes at kunne anvende en digital selvbetjeningsløsning. Indsamlingsnævnet vil skulle foretage en konkret vurdering af, om der foreligger sådanne særlige forhold i hvert enkelt tilfælde, hvor en person anmoder om dispensation.

Det forudsættes derudover, at der vil skulle fastsættes regler om, at Indsamlingsnævnet også i andre ekstraordinære situationer vil kunne undlade at afvise en ansøgning om tilladelse til at foretage indsamling, der ikke er indgivet ved digital selvbetjening, hvis det ud fra en samlet vurdering findes at være mest hensigtsmæssigt.

En ansøgning om tilladelse til at foretage indsamling, som indgives efter de regler, som udstedes i medfør af den foreslåede bemyndigelse, vil skulle anses for at være kommet frem, når ansøgningen er tilgængelig for Indsamlingsnævnet, uanset på hvilket tidspunkt af døgnet det måtte være.

For så vidt angår personer, som vil blive undtaget fra kravet om anvendelse af digital selvbetjening, finder de gældende regler i indsamlingsbekendtgørelsens § 2 anvendelse. Det indebærer, at en ansøgning om tilladelse til at foretage indsamling skal indgives skriftligt til Indsamlingsnævnet, jf. bekendtgørelsens § 2, stk. 1. Ansøgningen vil i disse tilfælde skulle anses for at være kommet frem til Indsamlingsnævnet på det tidspunkt, hvor Indsamlingsnævnet modtager ansøgningen fysisk.

Det forudsættes, at der i forbindelse med indgivelse af en ansøgning om tilladelse til at foretage indsamling samtidig sker betaling i overensstemmelse med indsamlingslovens § 14, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 16

Efter indsamlingslovens § 16, stk. 1, straffes en overtrædelse af anmeldelsespligten efter lovens § 3, stk. 1, med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Det foreslås med ændringen af lovens § 16, *stk. 1*, at en indsamling foretaget uden tilladelse, jf. lovens § 3, stk. 1, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 5, fremover kan straffes med bøde. Det foreslås endvidere, at en overtrædelse af pligten for indehaveren af en indsamlingsplatform til at sikre, at indsamlinger først oprettes på platformen, når Indsamlingsnævnet har givet tilladelse til indsamlingen, jf. forslaget til lovens § 3, stk. 3, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 5, ligeledes vil kunne straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Det indebærer, at indsamling foretaget uden tilladelse vil kunne straffes med bøde, ligesom indehaveren af en indsamlingsplatform vil kunne straffes med bøde, hvis der på den pågældende indsamlingsplatform er oprettet indsamlinger, der ikke har fået tilladelse fra Indsamlingsnævnet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring af fondslovens § 9, stk. 1, nr. 2, som affattet ved lovforslagets § 2, nr. 2, som indebærer, at den gældende § 9, stk. 1, nr. 2, ophæves.

Til nr. 2

Det følger af fondslovens § 9, stk. 1, nr. 2, at en fonds bestyrelse kun med fondsmyndighedens samtykke kan uddele de aktiver, som senere tilfalder fonden som arv eller gave, eller hvad der træder i stedet herfor, medmindre arveladeren eller giveren har bestemt, at aktiverne skal anvendes til uddeling.

På baggrund af forslaget om at nyaffatte fondslovens § 9, stk. 2, så bestemmelsen fremover regulerer fondens anvendelse af arv og gave, jf. lovforslagets § 2, nr. 3, foreslås det at ophæve § 9, *stk. 1, nr. 2*.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det følger af fondslovens § 9, stk. 2, at en fonds bestyrelse uanset bestemmelsen i stk. 1, nr. 2, kan uddele de aktiver, som senere tilfalder fonden som gave, hvis gaven udgør et ubetydeligt beløb efter fondens forhold, og det klart må antages at have været gavegivers ønske, at gaven skal anvendes til uddeling.

Det foreslås at nyaffatte § 9, *stk. 2*, således at en fonds bestyrelse beslutter, om aktiver, som senere tilfalder fonden som arv eller gave, eller hvad der træder i stedet herfor, skal anvendes til uddeling eller

henlægges til fondens formue, medmindre arvelader eller gavegiver har truffet bestemmelse herom, jf. 1. pkt.

Hermed ophæves den gældende særregel for gaver i fondslovens § 9, stk. 2. Forslaget indebærer dermed, at arv og gave fremover behandles ens.

Den nye bestemmelse omfatter foruden de aktiver, som direkte tilfalder fonden som arv eller gave, også, hvad der træder i stedet for disse aktiver (surrogater). Har fonden eksempelvis modtaget et møbel ved arv, og afhændes møblet, vil salgssummen, og hvad der erhverves for denne, også være omfattet af bestemmelsen.

Bestemmelsen omfatter de aktiver, som senere tilfalder fonden som arv eller gave, det vil sige efter fondens stiftelse. De aktiver, som forelå ved fondens stiftelse, er således ikke omfattet af bestemmelsen.

Den foreslåede ændring indebærer, at hvis en arvelader eller gavegiver ikke har taget stilling til arvens eller gavens anvendelse, fremgår det ikke som hidtil af loven, om aktivet er et kapitalaktiv, der indgår i fondens formue, eller et uddelingsaktiv, der skal uddeles i overensstemmelse med fondens formål. Det er derimod op til fondsbestyrelsen at bestemme.

Den foreslåede ændring indebærer omvendt, at hvis en arvelader eller gavegiver – ved testamente, gavebrev eller på anden vis – har taget stilling til arvens eller gavens anvendelse, skal fonden som udgangspunkt respektere dette. Fondsmyndigheden vil dog, ligesom det er tilfældet i dag, efter ansøgning i særlige tilfælde kunne give fondsbestyrelsen tilladelse til anden anvendelse, selv om arvelader eller gavegiver udtrykkeligt har angivet, hvad arven eller gaven skal anvendes til. Fondsmyndighedens praksis på området, der ikke forudsættes ændret med lovforslaget, er imidlertid restriktiv.

Det foreslås samtidig, at beslutning herom skal være truffet senest ved regnskabsaflæggelsen, jf. 2. pkt.

Det fremgår af fondslovens § 22, stk. 2, at årsregnskabet skal underskrives af bestyrelsen inden 6 måneder efter regnskabsårets slutning. Forslaget til § 9, stk. 2, 2. pkt., indebærer således, at en fonds bestyrelse skal have truffet bestemmelse om aktivets anvendelse inden – men gerne før – dette tidspunkt, hvis fondsbestyrelsen skal have indflydelse på, hvad aktivet skal anvendes til.

Fonden er herefter bundet af den beslutning, som fondsbestyrelsen har truffet om aktivets anvendelse, og bestyrelsen kan således ikke senere omgøre beslutningen.

En fonds bestyrelse kan træffe beslutning om, at en del af et aktiv – forudsat at aktivet meningsfyldt kan opdeles – skal anvendes til uddeling, og at den anden del skal henlægges til fondens formue. Tilsvarende kan en sådan beslutning ikke senere omgøres.

Det bemærkes, at bestyrelsen i en familiefond kan beslutte kun at uddele den del af en modtaget gave, som fonden ikke skal betale skat af. Der henvises i øvrigt til pkt. 3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås endvidere, at hvis beslutningen ikke er truffet inden dette tidspunkt, henlægges arven eller

gaven til fondens formue, jf. 3. pkt. Det indebærer, at hvis en fonds bestyrelse ikke ved regnskabsaflæggelsen har truffet beslutning om et aktivs anvendelse, henlægges arven eller gaven, som det er tilfældet i dag, til fondens formue.

Det foreslås endelig, at § 29, stk. 1, i øvrigt tilsvarende finder anvendelse, jf. 4. pkt.

Henvisningen til § 29, stk. 1, medfører, at hvis en fonds bestyrelse beslutter at uddele et aktiv, har bestyrelsen pligt til at anvende aktivet til opfyldelse af fondens formål, som det fremgår af vedtægten. Bestyrelsen kan kun udskyde anvendelsen i det omfang, det er af betydning for opfyldelsen af formålet, jf. § 29, stk. 1, 2. pkt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. februar 2019, jf. dog stk. 2. Det foreslås i *stk. 2*, at justitsministeren fastsætter ikrafttrædelsestidspunktet for § 1, nr. 15.

Det vides på nuværende tidspunkt ikke, hvornår en digital løsning vil være klar til ibrugtagning, men det forventes tidligst at kunne ske i løbet af 2019. Af samme grund vides det derfor heller ikke, hvornår der bliver behov for – i medfør af den foreslåede bemyndigelse i lovforslagets § 1, nr. 15 – administrativt at kunne fastsætte nærmere regler for brugen af den digitale selvbetjening.

Det foreslås i *stk. 3*, at ændringen af indsamlingslovens § 3, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 5, ikke finder anvendelse på sager, hvor anmeldelse er indgivet til Indsamlingsnævnet før lovens ikrafttræden. Det indebærer, at de anmeldelser, der er indgivet før den 1. februar 2019, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler. Pligten for indehaveren af en indsamlingsplatform til at sikre, at Indsamlingsnævnet har givet tilladelse efter stk. 1 til en indsamling, der oprettes på indsamlingsplatformen, eller at den organisation, der foretager indsamlingen, er omfattet af § 4, stk. 1, indtræder således også først den 1. februar 2019.

Derudover foreslås i *stk. 4*, at lovens § 2 ikke finder anvendelse på aktiver, som fonden har modtaget i gave før lovens ikrafttræden eller har arvet fra en arvelader, der er afgået ved døden før lovens ikrafttræden. For sådanne aktiver foreslås det, at de hidtil gældende regler fortsat finder anvendelse.

Ikrafttrædelsesbestemmelsen indebærer, at de aktiver, som en fond har modtaget ved arv eller gave før den 1. februar 2019, kun må uddeles af fondens bestyrelse, hvis fondsmyndigheden giver samtykke hertil, medmindre arvelader eller gavegiver har bestemt, at aktiverne skal anvendes til uddeling.

Bestemmelsen indebærer omvendt, at en fonds bestyrelse beslutter, om de aktiver, som fonden modtager ved arv eller gave efter den 1. februar 2019, skal anvendes til uddeling eller henlægges til fondens formue, medmindre arvelader eller gavegiver har truffet bestemmelse herom.

De foreslåede regler vil således finde anvendelse på testamenter, der er oprettet før (og efter) den 1. februar 2019, men hvor arvelader først afgår ved døden efter den 1. februar 2019.

Til § 4

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed.

Det foreslås, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at loven ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Færøerne har overtaget indsamlingsområdet og har pr. 1. januar 2010 ligeledes overtaget lovgivningskompetencen på det formueretlige område, som bl.a. omfatter fondsloven. Loven skal derfor ikke gælde eller kunne sættes i kraft for Færøerne.

Lov om indsamling m.v. er ikke sat i kraft for Grønland. For Grønland gælder lov nr. 287 af 9. juni 1971 om offentlige indsamlinger med senere ændringer. Lov om fonde og visse foreninger er sat i kraft for Grønland. Det foreslås derfor, at loven ved kongelig anordning helt eller delvis skal kunne sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 2. Loven gælder ikke for følgende:

1) private indsamlinger, hvorved forstås indsamlinger, hvor opfordringen rettes til indsamlerens bekendte eller til personer, som har særlig tilknytning til indsa-
2-3) ---

4) Indsamlinger foretaget blandt juridiske personer.
5-6) ---

Stk. 2. Uanset stk. 1, nr. 5, må indsamlinger til støtte for politiske partier ikke finde sted som hus- og gadeindsamlinger

Kapitel 2

Anmeldelsespligt m.v.

§ 3. En indsamling skal anmeldes til Indsamlingsnævnet, inden indsamlingen iværksættes, jf. dog § 4, stk. 1. Ved anmeldelse af en indsamling skal formålet med indsamlingen anføres.

§ 4. En organisation, der er godkendt af skatteministeren som berettiget til at modtage gaver, som kan fradrages ved indkomstopgørelsen, kan foretage indsamlinger uden anmeldelse og efterfølgende indsendelse af regnskab, hvis organisationen til Indsamlingsnævnet har indsendt oplysninger om
1-3) ---

Stk. 2-4. ---

§ 5. Husindsamling må ikke finde sted, jf. dog stk. 2.
Stk. 2-3. ---

§ 1

I lov nr. 511 af 26. maj 2014 om indsamling m.v., foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »bekendte eller til«:
»fysiske eller juridiske«

2. § 2, stk. 1, nr. 4, ophæves.
Nr. 5 og 6 bliver herefter nr. 4 og 5.

3. I § 2, stk. 2, ændres »stk. 1, nr. 5» til: «stk. 1, nr. 4«.

4. Overskriften til kapitel 2 affattes således:

»Kapitel 2
Tilladelseskrav m.v.«

5. § 3, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»En indsamling kan først iværksættes, når Indsamlingsnævnet har givet tilladelse til indsamlingen, jf. dog § 4, stk. 1. Ved ansøgning om tilladelse til en indsamling skal formålet med indsamlingen anføres.

Stk. 2. Indsamlingsnævnets tilladelse til en indsamling efter stk. 1 har gyldighed i et år, medmindre det fremgår af tilladelsen, at tilladelsen er afgrænset til en kortere periode.

Stk. 3. Indehaveren af en indsamlingsplatform skal sikre, at Indsamlingsnævnet har givet tilladelse efter stk. 1 til en indsamling, der oprettes på indsamlingsplatformen, eller at den organisation, der foretager indsamlingen, er omfattet af § 4, stk. 1.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

6. I § 4, stk. 1, ændres »anmeldelse« til: »tilladelse«.

7. I § 5, stk. 1, indsættes efter »jf. dog stk. 2«: »og 3«.

8. I § 5 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

§ 10. Indsamlingsnævnet fører tilsyn med, at indsamlinger foretages i overensstemmelse med denne lov, og fører en offentligt tilgængelig fortegnelse over anmeldte indsamlinger, jf. § 3, stk. 1, og de organisationer, der er omfattet af § 4, stk. 1, samt godkendte indsamlinger, jf. § 5, stk. 2, og § 6, stk. 2. Nævnet offentliggør regnskaber for indsamlinger på nævnets hjemmeside.

Stk. 2. Indsamlingsnævnet fører tilsyn med, at de indsamlede midler er anvendt i overensstemmelse med det formål, der er angivet i anmeldelsen, og at formålet er lovligt.

Stk. 3. Indsamlingsnævnet træffer afgørelse i sager om

- 1) tilladelse til foretagelse af husindsamlinger efter § 5, stk. 2, og gadeindsamlinger efter § 6, stk. 2,
- 2) tilladelse til anvendelse af indsamlede midler til andre formål end angivet i anmeldelsen og
- 3) overtrædelse af god indsamlingsskik, jf. § 8.

Stk. 4. ---

§ 12. Indsamlingsnævnet kan hos en indsamler eller hjælpeorganisation kræve yderligere oplysninger til belysning af en anmeldelse, afgørelse eller klage eller af, om et forhold giver anledning til nærmere undersøgelse.

§ 15. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om fremgangsmåden ved indsamlinger og om den kontrol, som skal udøves med anvendelsen af de indsamlede midler. Justitsministeren fastsætter endvidere regler om, hvordan anmeldelse og indsendelse af regnskab skal ske. Justitsministeren fastsætter herudover nærmere regler om indhold og dokumentation i forbindelse med ansøgninger efter §§ 5 og 6.

Stk. 2. ---

§ 14. Organisationer skal i forbindelse med indsamlinger omfattet af loven betale følgende:

1) 1.000 kr. i forbindelse med indgivelse af anmeldelse om indsamling.

2-7) ---

Stk. 2. Ansøgninger, jf. stk. 1, nr. 3-7, afvises, hvis betingelsen i stk. 1 ikke er opfyldt. Beløb efter stk. 1, nr. 3-7, tilbagebetales, hvis ansøgningen ikke imødekommes.

Stk. 3-5. ---

§ 15. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om fremgangsmåden ved indsamlinger og om den kontrol, som skal udøves med anvendelsen af de indsamlede midler. Justitsministeren fastsætter endvidere regler om, hvordan anmeldelse

»Stk. 2. Uanset stk. 1 kan der foretages indsamling ved telefonisk henvendelse blandt juridiske personer, når der er givet tilladelse til indsamlingen, jf. § 3, stk. 1, eller organisationen er omfattet af § 4, stk. 1.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

9. I § 10, stk. 1, 1. pkt., ændres »anmeldte indsamlinger« til: »godkendte indsamlinger«, i § 10, stk. 2, ændres »anmeldelsen« til: »ansøgningen«, og i § 10, stk. 3, nr. 2, ændres »anmeldelsen og« til: »ansøgningen,«.

10. § 10, stk. 3, nr. 1, affattes således:

»1) tilladelse til at foretage indsamlinger efter loven, jf. § 3, stk. 1, § 5, stk. 2, og § 6, stk. 2,«.

11. I § 10, stk. 3, nr. 3, ændres »jf. § 8.« til: »jf. § 8, og«.

12. I § 10, stk. 3, indsættes som nr. 4:

»4) ændring af navnet på en indsamling eller den indsamler, der står bag indsamlingen, hvis navnet giver anledning til forveksling med en eksisterende indsamling.«

13. I § 12 og § 15, stk. 1, 2. pkt., ændres »anmeldelse« til: »ansøgning«.

14. I § 14, stk. 1, nr. 1, ændres »anmeldelse« til: »ansøgning om tilladelse til«, og i § 14, stk. 2, 1. og 2. pkt., ændres »stk. 1, nr. 3-7,« til: »stk. 1, nr. 1 og 3-7,«.

15. I § 15, stk. 1, indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Justitsministeren kan endvidere fastsætte regler om, at ansøgning om tilladelse til at foretage indsamling skal indgi-

og indsendelse af regnskab skal ske. Justitsministeren fastsætter herudover nærmere regler om indhold og dokumentation i forbindelse med ansøgninger efter §§ 5 og 6.

Stk. 2. ---

§ 16. Overtrædelse af § 2, stk. 2, § 3, stk. 1, § 5, stk. 1, § 6, stk. 1, og § 7 straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2-3. ---

§ 9. En fonds bestyrelse må kun med fondsmyndighedens samtykke uddele:

- 1) de aktiver, der forelå ved fondens stiftelse, eller hvad der træder i stedet herfor,
- 2) de aktiver, som senere tilfalder fonden som arv eller gave, eller hvad der træder i stedet herfor, medmindre arveladeren eller giveren har bestemt, at aktiverne skal anvendes til uddeling, og
- 3) ---

Stk. 2. Uanset bestemmelsen i stk. 1, nr. 2, kan en fonds bestyrelse uddele de aktiver, som senere tilfalder fonden som gave, hvis gaven udgør et ubetydeligt beløb efter fondens forhold og det klart må antages at have været gavegivers ønske, at gaven skal anvendes til uddeling.

Stk. 3-6. --

ves ved anvendelse af den digitale løsning, som Civilstyrelsen stiller til rådighed (digital selvbetjening).«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

16. I § 16, stk. 1, ændres »§ 3, stk. 1,« til: »§ 3, stk. 1 og 3,«.

§ 2

I lov om fonde og visse foreninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 938 af 20. september 2012, som ændret ved § 3 i lov nr. 634 af 12. juni 2013, § 3 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, lov nr. 734 af 25. juni 2014 og § 12 i lov nr. 262 af 17. marts 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »herfor,«: »og«.

2. § 9, stk. 1, nr. 2, ophæves.
Nr. 3 bliver herefter nr. 2

3. § 9, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. En fonds bestyrelse beslutter, om aktiver, som senere tilfalder fonden som arv eller gave, eller hvad der træder i stedet herfor, skal anvendes til uddeling eller henlægges til fondens formue, medmindre arvelader eller gavegiver har truffet bestemmelse herom. Beslutning efter 1. pkt. skal være truffet inden 6 måneder efter afslutningen af det regnskabsår, hvori arven eller gaven er modtaget. Hvis beslutning ikke er truffet inden dette tidspunkt, henlægges arven eller gaven til fondens formue. I øvrigt finder § 29, stk. 1, tilsvarende anvendelse.«